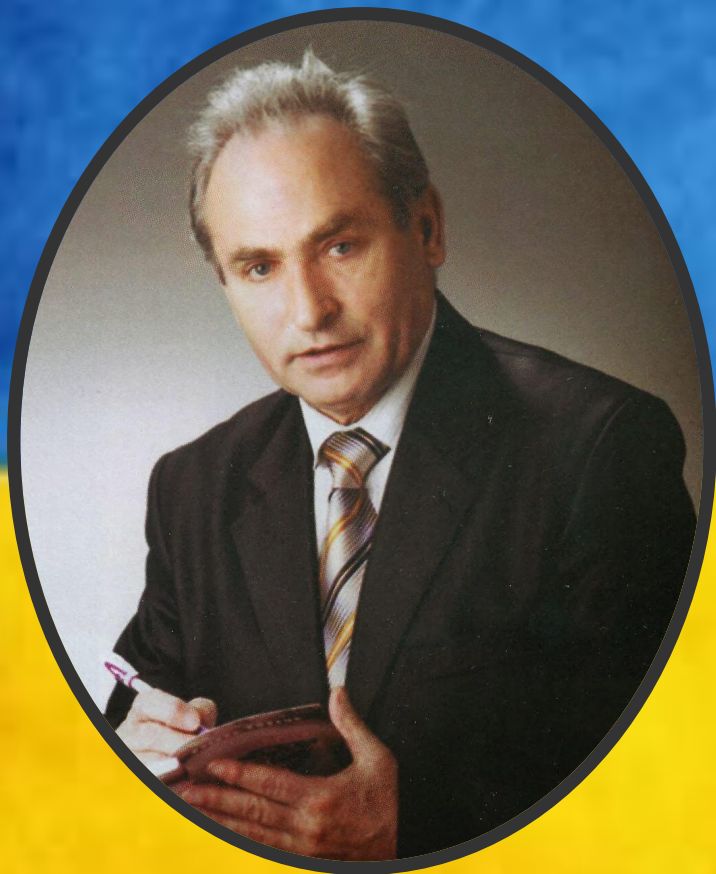

Презентація

З української літератури

Кобець Василь Дмитрович

Кóбець Васи́ль Дми́трович нар. 1943, с. Слободище Іллінецького району Вінницької області— український письменник і громадський діяч. Член Національної спілки письменників України(1975), голова Конгресу української інтелігенції Вінниччини від 1996 р

Біографія

Народився 4 листопада 1943 р. в селі Слободище Іллінецького району Вінницької області у селянській родині. Закінчив у 1960 р. середню школу у сусідньому селі Леухи. Працював завідуючим клубом в Старому Дашеві та Леухах. У 1962 р. став студентом факультету Вінницького педагогічного інституту, але після двох місяців навчання був призваний на службу у танкові війська. У 1972 р. заочно закінчив Львівський національний університет імені Івана Франка. За фахом — журналіст. Ще, будучи студентом, працював у Самборі на Львівщині в газеті «Червоний прапор», а з 1972 р. — в газеті «Трудова слава» в Іллінцях на Вінниччині та в обласній газеті «Вінницька правда». З 1975 р. — на творчій роботі. Був командиром молодіжного літературно-пошукового десанту, який пройшов шляхами Миколи Трублаїні до Мурманська. Працював у студентському загоні в Заполяр'ї, у геологічній експедиції на Ямалі, на спорудженні Байкало-Амурської магістралі в Сибіру. У 1993—1994 рр. працював в Греції, де вивчав історію античного світу, сучасне життя країни. Учасник Міжнародної зустрічі (1994) письменників держав Балтійського, Чорного та Егейського морів, делегат двох Всесвітніх форумів українців. Один із фундаторів Конгресу української інтелігенції Вінниччини та його голова з 1996 р. У 2002—2005 рр. очолював Вінницьку письменницьку організацію. Голова обласного літературно-мистецького об'єднання імені Василя Стуса, головний редактор журналу «Собор». Засновник літературної й громадсько-політичної премії «Патріот України» імені Василя Стуса. Активно працює в Українському козацтві, сповідник і меценат Української православної церкви Київського патріархату. Один з ініціаторів створення на Поділлі пам'ятників І. Огієнку в Брусиліві, В.Стусу у Вінниці, М. Стальмаху у Дяківцях, Є.

Літературна діяльність

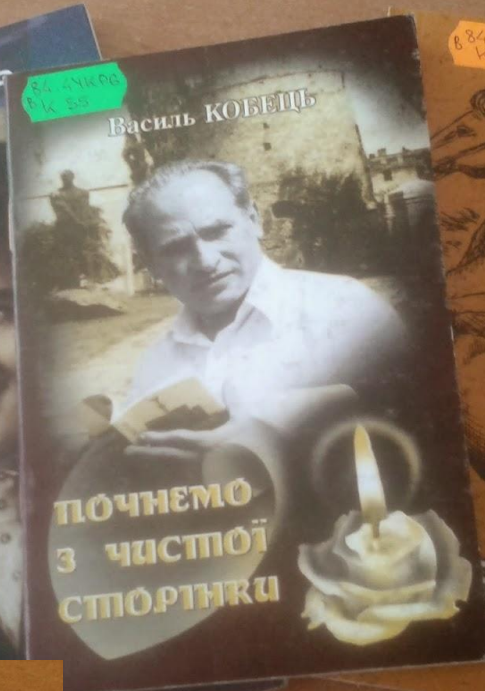
Перша публікація — вірш в іллінецькій районній газеті в 1958 р. Перша велика добірка віршів з передмовою В. Юхимовича — в журналі «Україна».

Автор понад сорока поетичних, прозових та публіцистичних книг. Основні з них:

- поетичні збірки — «Жайворонки в серці» (1974), «Повнозерниця» (1977), «Високе літо» (1980), «Свято нашої зустрічі» (1988), «Не остання любов, не остання...» (2000), «Автограф для Вас» (2004), «Під знаком Скорпіона» (2005), «Болить душа...» (2005), «Свободу не спинити!» (2005), «Поранений птах» (2005), «Любов, любисток, листопад...» (2005), «Прийти в цей світ» (вибрані твори) (2006), «Сім днів до Різдва» (2006), «Почнемо з чистої сторінки» (2006), «Богунський шлях» (2009), «Іллінецький метеорит» (2009), «Що запишу у Книгу Життя?» (2010), «Нехай святиться ім'я твоє...» (2010), «Любити ближнього» (2012), «Любов моя, тривога і печаль» (2012), «Благословіть» (2013), «Сторожові вогні» (2016);
- романи — про нафтовиків «Юрський горизонт» (1985), «Не осуди свого кохання» (1991), «Уренгойський циклон» (2013);
- повісті — «Поле мое» (1975), «Джерела б'ють» (1976), «Будень, як свято» (1978), для малих читачів «Осінні дзвони» (1982), «Вересневий день» (1988), «Незвичайна знахідка у старій хаті, або Життя „індуса“ Тія» (2001), «Пригоди полярних робінзонів» (2010), «Дана, Василько та білий світ» (2010), «Повертаюся в рідний Брусилів» (2010), «Бережи свою фортецю» (2011), «Сини лукавого насіяли кукуль» (2012), «Діаманти для апельсинової змеї» (2013), мемуарно-публіцистичної про Михайла Стельмаха «Зйдуть

Василь
Кобець

ЮБОВ М

Нагороди і почесні звання

Кавалер орденів УПЦ (КП): Св. Архистратига Михаїла, Св. рівноапостольного кн. Володимира Великого, Покрова Пресвятої Богородиці (2013). Почесна відзнака «За заслуги перед Вінниччиною» (2016). Лауреат літературних премій ім. Миколи Трублаїні за першу книгу поезій «Жайворонки в серці» (1974), ім. ім. Михайла Коцюбинського (1986) за роман «Юрський горизонт» та збірку поезій «Свято нашої зустрічі», Всеукраїнської премії ім. Івана Огієнка, премії Івана Богуна за громадську діяльність, ім. М. Стельмаха журналу «Вінницький край» (2012).

Кобець Павло Васильович

Кóбець Павло́ Васи́льович

(нар.13 травня 1968, м. Самбір, Львівська область — український прозаїк.

Член Національної спілки письменників України (2005).

Біографія

Народився 13 травня 1968 р. у м. Самборі на Львівщині. Батько — український письменник і громадський діяч Кобець Василь Дмитрович. Ще малолітньою дитиною, у 1972 р. переїжджає з батьками на Вінниччину — спочатку до м. Іллінців, потім до Вінниці, де закінчив середню школу № 8 (1985) і вступив на факультет журналістики Київського університету ім. Т. Г. Шевченка. Навчання перервала служба у війську. Вищу освіту отримав у 1992 р. У трудовій кар'єрі — досвід на посаді голови товариства «Укрбуд», директора ПМК-28, юриста-правознавця, приватного підприємця.

Завзято займається громадською і правозахисною діяльністю. Являючись активістом товариства «Просвіта», налагодив творчі зв'язки з об'єднанням українців у Польщі, зокрема у Перемишлі. Один з ініціаторів спорудження у Вінниці пам'ятника поетові-землякові Василеві Стусу. Певний час був відповідальним секретарем Вінницької організації НСПУ. Активно працює у Конгресі української інтелігенції Вінниччини, в обласному літературно-мистецькому об'єднанні ім. Василя Стуса.

Літературна діяльність

Писати почав у шкільні роки. Дебютував в альманасі «Вітрила» (1987) та обласній пресі. Оповідання, нариси, повісті друкувалися у періодиці. Серед першодруків — публікації у вінницькій «молодіжці» «Комсомольське плем'я», львівській «районці» «Радянське Прикарпаття» (м. Старий Самбір), в альманахах «Подільська пектораль», «17 вересня», «Немирівські мелодії». Окремими виданнями вийшли книги прози:

- «Середина літа, судний день» (1989);
- «Рухома мішень» (1991);
- «Любов у стилі ретро» (2004);
- «Тільки мертві діти народжуються без крику» (2005);
- «Діана повертається з полювання» (2005).

Дякуємо за увагу!!!

Виконали (група ВП-139):

Пукас Владислав

Сторожук Елизавета

Софійчук Олександр